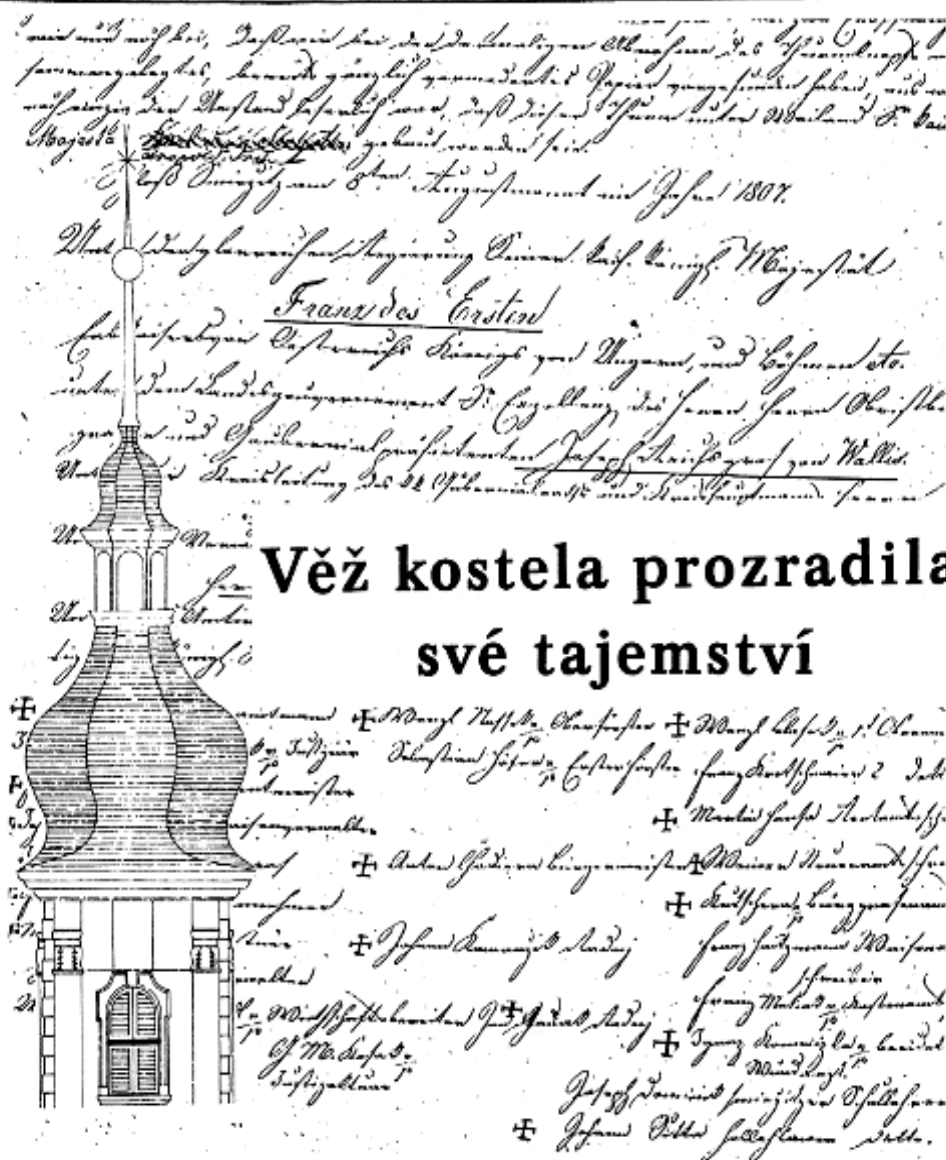

ZPRAVODAJ SMÍŘICA RODOVA-HOLOHLAV

ROČNÍK: 1991

VYŠLO: 1. března 1991

ČÍSLO: 3

Věž kostela prozradila své tajemství

26. února 1990 při silné bouři spadla nejhořejší část věže místního zámeckého kostela. V „makovici“ byly nalezeny 2 měděné schránky. Ty byly otevřeny 6. května 1991. Byly v nich ukryty písemnosti, které dokumentují osudy věže téměř za dobu 300 let jejího trvání.

Für die Nachwelt.

Die folgende Zeit, auf die ich mich beziehe, ist die Zeit, in der ich lebe. Ich habe mich bemüht, die Ereignisse, die mich betreffen, so genau als möglich aufzuzeichnen. Ich habe mich bemüht, die Ereignisse, die mich betreffen, so genau als möglich aufzuzeichnen. Ich habe mich bemüht, die Ereignisse, die mich betreffen, so genau als möglich aufzuzeichnen.

Nejstarší zprávou je opis listiny z roku 1807 (opis původní zprávy byl proveden v roce 1835). Z této zprávy po přeložení z němčiny vyčteme:

V roce 1807 zřejmě silný nápor větru hodně vychýlil špici věže s makovicí a s pozlacenou hvězdou. Bylo nebezpečí, že se tato jeden metrický cent vážící část zřítí dolů. Proto byla sejmuta. Díly byly natřeny a dle možnosti již na zemi sestaveny. Opětne nasazení na věž bez jakéhokoliv lešení pomocí jednoho žebříku provedl „ctihodný městský pokrývač Antonín Smutný. Oprava probíhala za slavného panování Jeho císařského královského Majestátu FRANTIŠKA PRVNÍHO, dědičného císaře Rakouska, krále Uherského a Českého atd...“.

Pro historiky je v této listině uveden hodně dlouhý seznam úředníků města, zámku ap. V dnešní době, kdy bojujeme proti rozbuřené administrativě, by mohlo být překvapením to, že je zde uvedeno více než 20 jmen c. a k. kamerálního panství Smiřice a Hořiněves: vrchní, justiciář – notář, důchodní, sirotčí správce, purkrabí, výběrčí daní, pokladní, správce pivovaru, hospodářský vedoucí a další. Starostou města byl např. Anton Choděra, radními Jan Kovařík a Jan Janák. Učitelem ve Smiřicích byl Josef Dominik a holohlavským učitelem byl Jan Sitta.

Zápis končí takto (ve volném překladu): Ty, kdo najdeš tuto listinu až my tu nebudeme, věnuj vzpomínku naší památce...

Zámek Smiřice 8. srpna 1807

Originál této zprávy byl nalezen v listopadu 1833 a opis proveden 2. října 1835. Opis provedl zástupce vrchního písaře a správnost potvrdil vrchní Josef Horký.

Für die Nachwelt
über 1833 um die 10te Abend
land G. Majestät Leopold dem Ersten k. u. k.

Na listině s datem C. K. Zámek Smiřice 2. října 1935 najdeme mnoho podpisů. Z nich mimo jiné poznáme, že starostou byl ještě Anton Choděra, doktorem medicíny C. Černý, jsou zde vyjmenováni konšelé, měšťané. Z listiny vyčteme jména děkana a kaplanů z Holohlav, učitelem ve Smiřicích byl v té době Václav Severa.

Dřívější i tato listina byly znovu uloženy do makovice věže. Protože právě vládl FERDINAND I., byla přiložena korunovační stříbrná mince – ukázku vidíte na fotokopii fotografie od p. Václava Prostředníka (přečtení a přeložení listin pro Zpravodaj provedl p. Jar. Mach).

Další listina je již psána česky a je napsána psacím strojem. Je datována dnem 8. listopadu 1925. Na ukázce části listiny jistě někteří naši čtenáři najdou osoby, které osobně znali:

[Handwritten signature]

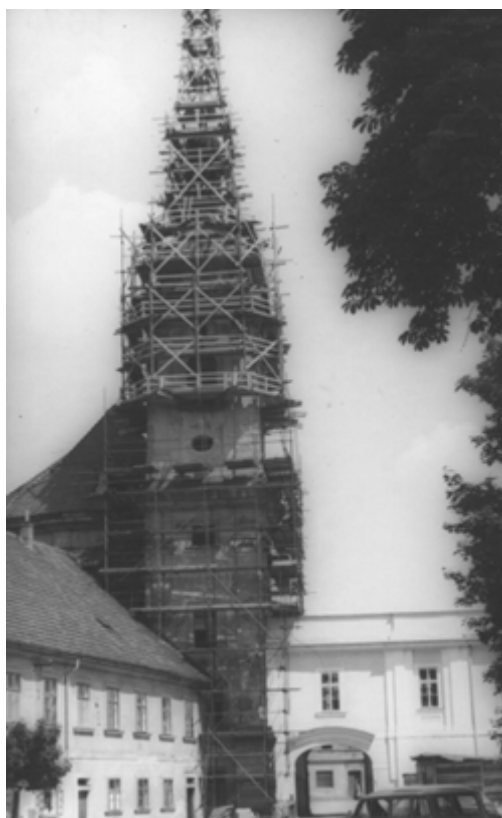
V době této byli na státním velkostatku Smiřice ustanoveni :

Hospodářský rada: Karel Potůček	<i>[Signature]</i>
Hlavní důchodní : Jaroslav Zelenka	<i>[Signature]</i>
Stavitel : Antonín Schuff	<i>[Signature]</i>
Kancel.tajemník : Karel Žalud	<i>[Signature]</i>
Úč.rada v.v. : Alois Hüll	<i>[Signature]</i>
Hospod.adjunkt : Václav Šimeček	<i>[Signature]</i>
Kancel.síla : Františka Rechová	<i>[Signature]</i>
Správce pivovaru : Jan Vávra	<i>[Signature]</i>
Sládek : Otokar Rýdl	<i>[Signature]</i>
Kancel.síla : Vladimír Dvořák	<i>[Signature]</i>
Správce prům.závodů : František Rucker	<i>[Signature]</i>
Kancel.zřízenec : Josef Andrlé	<i>[Signature]</i>
Zahradník : Josef Vorel	<i>[Signature]</i>
Zámecký kaplan : P.Josef Roháč	<i>[Signature]</i>

Listina z roku 1925 nám sděluje, že smiřický klempířský mistr Bedřich Bartošek provedl opravu plechové krytiny věže. Při opětovném ukládání listin do vrcholku věže byl uložen i jeden výtisk spisu Josefa Zemana: Z pamětí Smiřic n. Lab. Vlastnoručně podepsaní zakoupili za 90,– Kč zlatý československý dukát z roku 1925 a i ten vložili na památku do věže s přáním, aby na ně budoucí, kteří listinu budou číst, vzpomenuli.

Důvodem dalšího otevření pamětní schránky byla další oprava věže v roce 1969. Projektovaný pozinkovaný plech byl nahrazen měděným plechem. Původní mechanické věžní hodiny byly vyměněny za nové elektrické v hodnotě 30 000,– Kčs. Opravován byl i zámek. Byla provedena úprava vnitřního nádvoří, vyměněna arkádová okna, vnitřní střecha zámku opatřena eternitovou krytinou. Spojovací chodba mezi zámkem a kostelem byla také opravena.

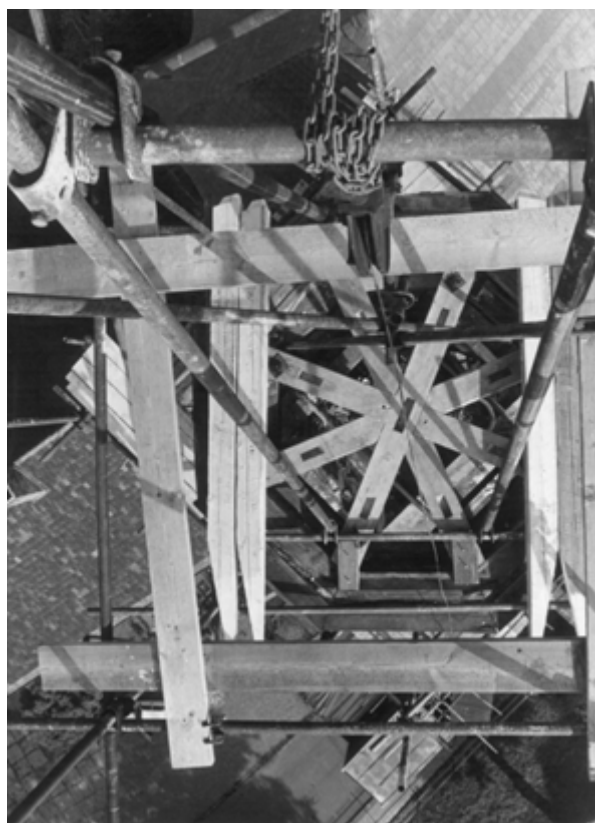
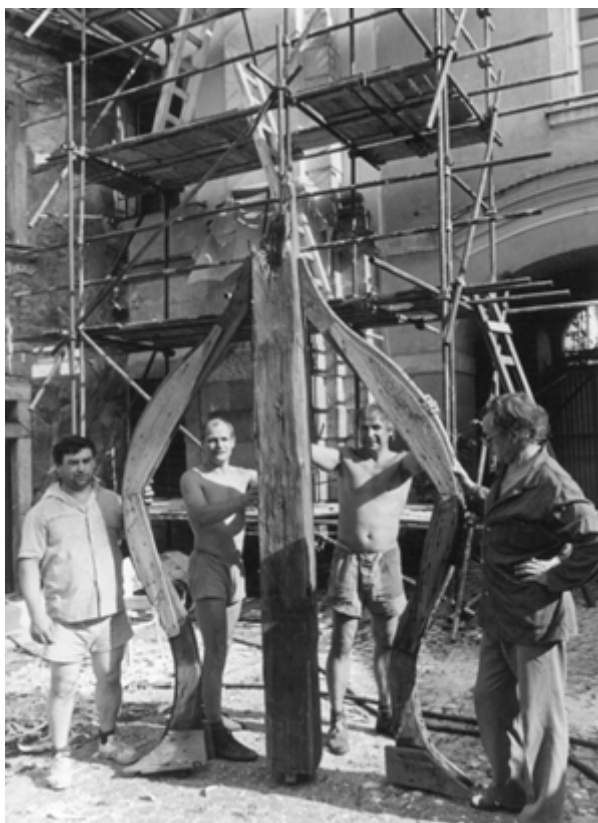
4. září 1969 byly do věžní schránky vloženy kromě starších dokumentů: zápis o uzavření pouzdra, plán komplexního rozvoje města do roku 1980, odznaky města, ukázky papírových platidel a mincí (viz papírová stokoruna) a fotografie města (viz fotografie věže při opravě v roce 1969).

Čtenářům jsme již sdělili, že ve věži byly dvě schránky. Druhou schránku tam při opravě věže v roce 1969 vložili 2 dělníci, kteří pracovali při opravě. V podstatě zde popisují události po 21. srpnu 1968, náladu a smýšlení obyčejných lidí. Přiložili výtisky novin a časopisů té doby. Alespoň malá citace (opsáno přesně):

„... mnoho radosti nemáme, bojíme se jeden druhého i tuhle druhou schránku sme nakonec zakládali jenom dva. Ze strachu, aby nás někdo neudal.

Nedivte se nám i my bychom se chtěli dožít lepšího života, života, kdy se budou lidi mít rádi, budou se snažit jeden druhého pochopit...”

Od té doby se život změnil – hodně se od té doby změnilo. Nyní ještě aby se naplňovalo přání ke vzájemnému pochopení!

Padají hlavy států, padají vlády – padají i vrcholky věží. Pořekadlo říká: Hrom bije do nejvyšších míst. Pokud víme, za 3 století byl potřetí poškozen vrcholek věže. Nejhořejší díl věže drží trám přibližně 9 metrů dlouhý – hrotnice. Na levém obrázku je to prostřední trám. Na dolním konci tohoto trámu je vysekáno datum

18 $\frac{1}{10}$ 35

Z dřívějšího textu poznáme, že tento trám byl na věž umístěn 2. října 1835 (před 156 lety). Snímek pana Prostředníka nám umožňuje udělat si představu o rozměrech. Zároveň vidíme, ve

kterém místě byl nosný trám narušen časem a hlavně povětrností natolik, že došlo při náporu větru k přelomení. Během letošního srpna tesaři zhotovili nový trám. Na věži sestavili nové „sedlo“ pro tento trám. Díky panu Prostředníkovi, který projevil velký díl odvahy a vylezl až ... až kam to šlo – na nejvyšší část lešení na věži, vidíme na pravém snímku soustavu trámů (pohled shora!). Ty jsou nosnou konstrukcí pro vrcholek věže. Nová hrotnice byla na věž vytažena pomocí vrátku a upevněna vzpěrami 24. srpna 1991. Místo kovového hrotu právě pan Prostředník umístil na vrcholek březovou „májku“. Tesaři tím dali najevo radost z toho, že se jim tato část opravy bez komplikací podařila.

Naprosto nezvyklý pohled na Smiřice z ptačí perspektivy. Skrz lešení vidíme město i s nejbližším okolím směrem k Rodovu jako na dlani. V popředí snímku je vidět hvězdice trámů, které byly vyměněny. Zlacená hvězda Šternberků bude asi o 10 m výše.

Čtvrtý snímek pana Prostředníka ukazuje, že se na věži dokončují restaurátorské práce. Byly očištěny a vyspraveny prvky z přírodního kamene. Omítka byla opravena a bude natřena

nátěrem dovezeným z Rakouska. Firma dává záruku na 10 roků – je však známo, že i po 20 letech vykazuje nátěr dostatečnou trvanlivost. Ještě v tomto roce by mělo zmizet lešení kolem věže i kolem celého kostela.

Lešení však ještě nezmizí uvnitř kostela – proto se ještě nemůžeme těšit na prohlídku. A je jistě hodně smiřických občanů – hlavně těch mladších – kteří zde ještě nebyli!

V tomto čísle jsme věnovali hodně pozornosti věži a její historii. Před 156 lety bylo dokončení opravy věže velkou událostí – shromáždilo se mnoho lidí, střílelo se, troubilo a bubnovalo. Dnes nás mnohdy více zajímají ceny potravin a nebo směnný kurs koruny. V uplynulém období se na mnoha místech opomíjela údržba a oprava památek – památky chátraly, někde se úplně rozpadly. Měli bychom mít radost z toho, že naše historická a kulturní památka vydrží snad i pro naše potomky.

ZPRÁVY MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

ZPRÁVY Z RADY A Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ

- Bolestí města je znečišťování jeho vozovek hospodářskou činností v době kampaní i dopravou na hlavní ulici. Čištění města není lacinou záležitostí – jedno čištění přijde město na 5 000,– Kčs. Znečišťovatelé budou hnáni k odpovědnosti a budou muset městu platit pokuty. Již musely zaplatit Státní statky, ČSD, Automobilové opravy z Hradce Králové. Na městském úřadu bude zaměstnán jeden zaměstnanec na půl pracovního úvazku a jeho úkolem bude sledovat, kdo porušuje daná pravidla: znečišťování vozovek, jízda těžkých aut do postranních ulic, jízda na kole po chodnících. Počítá se s tím, že jízda na kole po chodníku bude pokutována částkou 50,– Kčs.
- Majetkové vztahy jsou velmi často nejasné a jsou i dosti často porušovány. Určitou kuriozitou je např. to, že prodejna MAGNET je podle úředních záznamů v majetku obce. Obec Holohlavy vyjádřila nesouhlas se současnou hranicí smiřického a holohlavského katastru. Ani v případě zámku nejsou majetkové poměry zcela jasné. Město by mělo zájem získat zámek ve svůj prospěch.
- Památkáři určili, aby zámek s kaplí i jeho okolí byly památkově chráněny.
- V Rodově se uskuteční čištění vodoteče procházející touto obcí. Práci by mělo provést 6 nezaměstnaných, kteří budou placeni Úřadem práce. Uvidíme, jak se ti to pracovníci osvědčí.
- Obchod s pivem p. Zápačky neodpovídá představám městského úřadu. Pokud se kultura prodeje do konce roku nezlepší, ukončí městský úřad smlouvu ke dni 31. 12. 1991.
- Vytápění budovy, ve které je zvláštní škola a loutková scéna, je finančně velmi náročné. Budova je vytápěna i v době, kdy to není třeba (v noci, v sobotu a v neděli). Počítá se proto se zavedením regulace vytápění a tím i s výrazným snížením nákladů na otop.
- Městským úřadem byla povolena stavba 5 zahradních domků v zahrádkářské kolonii Zálábí. Další povolení stavby domku přijde v úvahu až v roce 1996.

- Bývalá autobusová čekárna v Zemanově ulici (vedle pana Víta) bude pronajata panu Jedličkovi, který počítá s prodejem tisku, tabáku a drobného občerstvení. Zavázal se dát tuto stavbu do pořádku – o náklady s tím spojené mu bude sníženo nájemné. Podobně se počítá s pronájmem sálu i pohostinství Dvorana.
- Česká spořitelna nesouhlasila, aby ve stejné budově působila i AGROBANKA. Zároveň se zavázala uvést prostory spořitelny do původního stavu (po vystěhování knihovny), rozšířit své služby a platit zvýšené nájemné.
- Město má nedostatek kvalitní pitné vody. Proto uvítalo dotaci ve výši 1,3 miliónu Kčs na výstavbu úpravny vody.
- Město dostalo i dotaci na dostavbu školní jídelny a na rekonstrukci kotelny základní školy. Stávající kotelná je již v havarijním stavu a bude plynofikována. Budeme vidět, zda dotace ve výši 2,72 miliónu bude stačit.
- Drobná provozovna služeb ve Smiřicích nepodléhá privatizaci, je nevyhovující – bude proto v nejbližší době likvidována.
- 28 místních podniků nezaplatilo tzv. dislokační poplatek – některé se na tuto povinnost ani nepřihlásily. Bude jim proto vyměřen poplatek o 50 % vyšší.
- Bytový podnik jako takový byl ve Smiřicích zrušen. O bytový majetek a o bytové domy v majetku města se bude starat realitní kancelář a. s. AGRODAT Smiřice. Případnou ztrátu ponese AGRODAT, v případě zisku předá AGRODAT 10 % městskému úřadu. Byl vznesen návrh na zvýšení nájmu z nebytových prostor – Rada města zatím nerozhodla.
- V rozpočtu města se zatím ukázalo, že příjmy města jsou vyšší než výdaje. Kéž by to tak bylo vždycky!
- Potomci rodiny Nývltovy uplatnili nárok na dům, ve kterém je nyní základní umělecká škola a jedna třída základní školy. Starším je tato budova známá pod označením „U křepelek“. Po dobu 10 let nesmí dát staronoví majitelé školám výpověď – doufejme, že nájemné bude únosné pro pokladnu města.
- O své právo se přihlásily i dvě sestry z rodiny Vašatových – ve Smiřicích dům, který má v přízemí prodejnu potravin „U Hradeckých“. Majitelky mají právo rozhodnout o osudu prodejny. Jejich původní záměr byl zavést zde prodejnu jízdních kol (po otci). Nyní se snad přiklání k možnosti ponechání prodejny potravin.
- Ve Smiřicích žije poměrně hodně rodin romské národnosti – s většinou nejsou problémy. Potíže jsou pouze se dvěma rodinami, které jsou navzájem znesvářené. Jedna rodina bydlí v domě, který by měl být demolován pro značnou zchátralost (jde o dům na začátku Mlýnské ulice – bývalá pošta). Problémem je, kam přestěhovat rodinu, která tam bydlí. S přestěhováním do Nové ulice nesouhlasí občané Nové ulice ani představitelé místní romské iniciativy.

Slovo starosty

Od místních voleb neuplynul ještě ani jeden rok. Je to dost času na udělání chyb a dost málo času na zhodnocení dosavadní práce. Protože léta zanechala vážné stopy na občanském povědomí, protože „na radnici“ chodí lidé neradi a jen když musí – jde ta radnice za vámi.

Chceme vás seznámit s plněním volebního programu koalice ČSL, OF a kandidátů, dnes členů městského zastupitelstva, kteří se s tímto programem ztotožnili. Tento volební program byl vyjádřen jen 4 body:

1) Zabezpečení pořádku:

Po letech má město svého stálého pracovníka pro úklid. Obyvatelé však nemají dosud zájem o pořádek – alespoň ne všichni. Nezvykli si na to, že byt, dům, ulice i město potřebují stálou péči všech.

Ne – opravdu nechceme, abyste jednou za rok vyšli uklízet ulice. Chceme jen to, abyste je sami zbytečně neznečišťovali. A také, abyste je nenechali znečišťovat druhými. Udržování čistoty i bez nákladů na odvoz kontejnerů a ukládání odpadků je dosti nákladné. A odvážení odpadků v kontejnerech – to stojí město ohromné peníze. Za uložení 1 m³ odpadu se musí platit 100,- Kčs. Odvezení kontejneru a vysypání jeho obsahu přijde na 1 100,- Kčs – a kontejner je plný přibližně za týden. Podle předběžného propočtu se na odvoz odpadků musí počítat téměř se 100 000,- Kčs! Proč bychom si měli bezohledností druhých nechat tahat peníze z kapsy! Vždyť je to zbytečné!

2) Zajištění bezpečnosti občanů:

Rvačky a přepady se již v poslední době nevyskytují. Krádeží a vloupání je dost. I obyčejného vandalství. Jistě i proto, že ještě někdo považuje za své heslo „Kdo nekrade, okrádá rodinu“. Takoví byli, jsou a jistě i budou. Vždycky. Zčásti i proto, že 5 policistů nemůže stačit na 32 obcí. Při současném špatném vybavení a malých pravomocích již vůbec ne.

Do oblasti bezpečnosti patří i dodržování dopravních předpisů. Nejen rychlá jízda, i jízda po chodníku na kole je porušováním dopravních předpisů. Jezdí tak děti i dospělí. Bude to pro tyto jezdce nepříjemné, ale nebude to už zadarmo.

Ani toulaví psi nejsou pro město zadarmo. Město musí zaplatit jejich odchyt, péči o ně a nakonec – někdy i utracení.

Pokud si většina z nás uvědomí, že bezpečnost není zadarmo, bude to pro nás lacinější. Pro všechny, nejen pro ty, kteří se pohybují v mezích pravidel.

3) Dostavění rozestavěného:

Jde to těžko – je málo peněz – ale jde to. Rekonstrukce bytů a stavba nové školní jídelny pokračují. Ani na kapli se práce nezastavily. Snažíme se – zatím se střídavými úspěchy – zlepšit zásobování pitnou vodou. Snad i to budeme schopni splnit. Chtělo by se říci „Dá-li Bůh“, ale musí dát také vláda – alespoň spravedlivý daňový systém.

To je pro řadu občanů bolestivé – ceny úměrné poskytovaným službám. Ano, jde o byty. O bývalé státní, dnes městské byty. Proč mají vlastníci družstevních bytů i vlastníci rodinných domů platit sami všechny náklady spojené s bydlením? Proč asi 30 % bytů je dotováno 50 až 60 % nákladů? Dříve byly dotovány státem, dnes by měly být dotovány městem.

Dotace by byla oprávněná v případech, kdy by v těchto bytech žili lidé s poškozeným zdravím, početné rodiny a tzv. sociální případy. Tak to bylo původně myšleno – adresně pro konkrétní osobu nebo pro konkrétní rodinu.

Dnešní dotace je neadresná, plošná – dostává ji dobře placený stranický tajemník (ano, i dnes) stejně jako osamělá matka, ředitel podniku stejně jako invalidní důchodce. Ti majetnější dostávají spíš více, protože užívají větší byty. Ne, vážení občané – každý jen za své! Kdo potřebuje pomoc, ten ji dostane. Jenže mu z ní nesmí ubírat ten, kdo ji nepotřebuje. Pak budou třeba peníze i na opravu domů a jejich střech.

4) Pomoc privatizaci:

Soukromých podnikatelů je ve městě již poměrně dost. Jejich činnost je však zatím vidět málo. Z dražeb vzniklo např. soukromé řeznictví. Čisté a dobře zásobené. Připravují se další dražby. Do rukou původních vlastníků se dostává ukradené. Je to dobře. Ale ti vlastníci často nevědí, co s navraceným.

Bývalá opravná obuv je zavřena již rok. Kolik mohly majitelky získat na nájemném a o co mohly být lepší služby ve městě? Kdo ví?

Vznikla prodejna piva. Lepšího a levnějšího než v řadě jiných míst. Výsledek – skupinky pivařů na ulici a nepořádek. Tedy výsledek nedobrý.

Neexistuje zákon, který by zakazoval pití piva na ulici. Je to věc občanské kázně, osobního vkusu a osobní hrdosti. Jenže tyto pojmy upadly dost v zapomenutí.

Vážení spoluobčané, slyšeli jsme, že na radnici je „nová šlechta“. Bohužel, není to pravda. Šlechta byla většinou majetná, vzdělaná a moudrá. To jen zapšklí, často duchovně chudí ideologové, ji vykreslili jako třídního nepřítele. Za nepřítele pak stejně označili ševce, hostinského, řezníka. Ještě později každého, kdo jakkoliv nesouhlasil se vším, co si rodná strana zámýšlela.

Pokud by byla na radnici „nová šlechta“, měli byste jistotu dobré a moudré správy. Takhle můžete jen věřit, že se ti obyčejní – vámi zvolení lidé – snaží jednat tak, jak to nejlépe umí.

Protože sami nemáme jistotu všemohoucnosti a vševědouce, s jakou vystupovala bývalá vládnoucí strana, obracíme se k vám. Přijďte nám říci, s čím jste nespokojeni, co byste chtěli a co se vám případně líbí.

Prosím – chovejte se jako sebevědomí občané. Zachovejte se podle známého sloganu: „Když se vám něco nelíbí, řekněte to nám, pokud se vám cokoliv líbí, řekněte to ostatním.“

Smiřice 26. července 1991

ing. Lubomír Kupka
starosta města

Smiřičtí ze Smiřic

PO STOPÁCH PÁNŮ SMIŘICKÝCH

Nejdříve budeme citovat pana Josefa Zemana (Z pamětí Smiřic – 1911): Posledním významným členem rodu pánů Smiřických po meči byl Albrecht Jan Smiřický. Bydlel v Praze na Malé Straně ve svém paláci. V tomto paláci se konala památná porada, na které bylo rozhodnuto o známé defenestraci, kdy byli z oken Pražského hradu svrženi místodržící Slavata a Martinic. Po defenestraci se Albrecht Smiřický stal jedním ze 30 direktorů, kteří spravovali zemi. Ač bylo panu Smiřickému teprve 23 let, hrál významnou roli v odboji proti Habsburkům. On i jeho spolupracovníci se zabývali myšlenkou, že by se mohl stát českým králem. Byl však nemocen, síly ho opouštěly a brzy nato 18. listopadu 1618 zemřel.

Podle našeho prvního kronikáře J. B. Mitisky (zámecký kaplan 1857–1889): Jan Albrecht Smiřický zneuctil v klášteře sličnou sestru Eudaxii. Byl proto 18. listopadu 1618 vyzván Janem Kryštofem Zauzarem na souboj. K souboji došlo večer ve velké zahradě děkanství v Plzni. Pan Smiřický byl vážně raněn a ještě téže noci mezi druhou a třetí hodinou zemřel. Byl převezen do Prahy a odtud byl vypraven velmi slavný pohřeb – jako královský pohřeb. 12 párů koní táhlo vůz s rakví. Smuteční průvod do Kostelce nad Černými lesy trval několik dnů. V Kostelci byl Albrecht Smiřický 2. prosince 1618 uložen do rodinné hrobky.

Přišel nám dopis od paní Boženy Pavezové z Nývltovy ulice a od paní Ludmily Tykalové z Palackého ulice, ze kterého jsme se dověděli:

Smiřičtí důchodci pořádají pravidelně 4x ročně zájezdy po Československu. Jedním z těchto zájezdů byl i zájezd do Prahy. Při pěší prohlídce si prohlédli Prahu od Pražské brány přes Malou Stranu až na Hrad. Na Malostranském náměstí si prohlédli palác Smiřických. Odtud pak zajeli autobusem do Kostelce nad Černými lesy. Zde je kaple a hrobka pánů Smiřických. Je to zde krásné – vše zdobené zlatem. Provázel je průvodce, který jim vše ukázal a doprovodil výkladem. Tím vlastně navštívili místa, která byla posledním pobytem nejslavnějšího příslušníka ze známého rodu pánů Smiřických, který nese jméno našeho města.

V dopise se dočteme, že smiřičtí důchodci byli v Praze ještě dvakrát. Při jednom zájezdu se projeli parníkem po Vltavě a při druhém zájezdu projeli Prahu autobusem a výklad slyšeli z úst znalého průvodce.

Letos již byli na výletě v Třebchovicích p. O. (betlém), v Častolovicích (zámek), v Holčicích (Holubovo muzeum), Veselý kopec (skansen) – zde viděli zájezd Němců na motocyklech, navštívili Kočí u Chrudimi (starobylý dřevěný kostel s krytým mostem). Navštívili také Ležáky.

Zájezdy jsou oblíbeny, protože při nich vždy uvidí něco zajímavého a pěkného. Aby se dozvěděli co nejvíce, napíše jejich vedoucí paní Pavezová nejdříve do cíle cesty a pak už je očekává průvodce, který jim otevře a podá výklad.

Po posledním zájezdu v roce uspořádají posezení s občerstvením a zahraje jim harmonikář pan Kutílek.

---oooOooo---

Začtème se znovu v kronikách a dočtème se:

V letech 1417–1453 byl majitelem smiřického panství pan Jan Smiřický. Nejdříve věrohodně dokázal, že je dobrého (šlechtického) rodu a potom se věnoval politice. V úvodu tohoto povídání vidíme, jak vypadal jeho erb.

Jeho pečeť najdeme na protestním listu českých pánů, poslaném roku 1415 do Kostnice. Roku 1420 táhl na pomoc Praze proti křižákům. Roku 1421 se stává hejtmanem Mělnicka a arcibiskup Konrád z Vechty mu svěřil svůj život a sídelní město Roudnici s hradem. Po popravě Želivského se Jan Smiřický dostává do opozice proti Žižkovi. Proto husitské vojsko při tažení do východních Čech v roce 1425 dobývá Hořiněves i Holohlavy (zde „vystřelili kněze Sovu prakem do povětří“) a neušetřilo ani statky pana Smiřického...

Roku 1434 byl Jan Smiřický mezi posly na sjezdu v Řezně, kde bylo vyjednáváno o přijetí Zikmunda za krále českého.

V roce 1452 byl Jan Smiřický znovu v Řezně jako zástupce rytířstva. Setkává se zde s papežským legátem Mikulášem z Cusy, který přejímal učení Koperníkovo.

Život Jana Smiřického skončil neslavně. 7. září 1453 byl v Praze na Staroměstském náměstí sťat.

Po stopách pana Jana Smiřického putovali učitelé ze smiřické základní školy, když se vydali 4. května 1991 na výlet do Řezna. Řezno je městem v Bavorsku, které se může pochlubit zakládací listinou, jakou nemá v Německu žádné jiné město. Podle nápisu na mohutných kamenných kvádrech poznáme, že zde byla v roce 179 po Kr. postavena císařem Markem Aureliem římská pevnost Castra Regina. Bavorští vévodové učinili z Řezna v 6. století první hlavní město. Na každém kroku se v tomto městě setkáme se svědky starobylé minulosti – toto město mělo štěstí, že zůstalo za II. světové války uchráněno před rozbombardováním. V místní radnici bylo možno získat i zdarma česky psané průvodce. Ve městě jsou i moderní obchodní domy.

Budete-li plánovat výlet, máte hned dva náměty – jeden u nás a jeden v cizině. Budou to místa, kudy „kráčely dějiny“.

Začínající školní rok znamená pro Městský dům dětí a mládeže ve Smiřicích start do pátého roku jeho činnosti. Každoročně se zapojují do práce v zájmových kroužcích téměř čtyři stovky dětí. V loňském roce byl největší zájem o kroužky výpočetní techniky a o jazykové kroužky němčiny a angličtiny. Velkého úspěchu dosáhly děti z dopravního kroužku, které se vítězstvím v krajském kole Dopravní soutěže cyklistů probojovaly do republikového finále. Výrazný zájem projevovaly děti i o nepravděpodobné akce. Můžeme například jmenovat: turnaj v malé kopané, turnaj ve vybíjené, atletické závody, sportovní dopoledne, soutěž ve zpěvu lidových písní Smiřický slavík, tajný výlet, karneval. Se žáky 5.–8. tříd jsme měli možnost se zúčastnit celoroční školní střelecké ligy.

Ani v době prázdnin se na děti nezapomnělo. O jarních prázdninách si mohly užívat sněhu v Křinicích, v létě naopak užívaly sluníčka v Železnici a v Rašovicích.

V tomto školním roce nechtějí pracovníci domu dětí a mládeže zůstat v nabídce činnosti pro děti pozadu. Již nyní si mohou vybírat z bohaté nabídky kroužků, které zahájí práci v říjnu. Umělecky založené děti mohou navštěvovat divadelní soubor Paraplíčko (od 1. třídy) nebo taneční kroužek (od 5. třídy). Děvčata 1.–3. tříd získají rytmickou a pohybovou průpravu v pohybovém kroužku. Prvňáci a druháci si mohou zazpívat v pěveckém sboru Kvítek. Naopak silné a nebojácné kluky čeká škola sebeobrany – chlapci se zde seznámí se základy juda, karate, aikida (od 5. tříd). Ti, kteří mají rádi techniku, mohou své zájmy rozvíjet v několika kroužcích – v kroužku leteckých modelářů, fotografickém, ve výpočetní technice a v elektrotechnickém kroužku (od 4. tříd). Kroužek leteckých modelářů nabízí výrobu motorových a nemotorových letadel a jejich ovládání pomocí rádia. Děti ve fotografickém kroužku se naučí fotografovat i zpracovávat filmy. Výpočetní technika se bude líbit těm, kteří mají rádi počítače. A z posledního z řady technických kroužků – z elektrotechnického si děti odnesou základy elektrotechniky, výroby jednoduchých přístrojů, pájení.

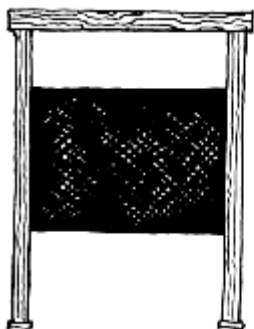
Děti od 3. tříd, které milují přírodu a není jim její špatný stav lhostejný, se mohou přihlásit do kroužku ochránců přírody. Správně se orientovat v silničním provozu, skvěle ovládat své jízdní kolo a poradit si s jeho údržbou – to jsou dovednosti, které je možno získat v dopravním kroužku (od 5. tříd). Střelba ze vzduchovky jistě přiláká do střeleckého kroužku mnoho zájemců (pro 7. a 8. třídy). Okresní školní ligy se zúčastní zase ti, kteří dají přednost kroužku softbalu.

Největší pozornost je však věnována i nadále výuce němčiny a angličtiny. Připraveny jsou kursy pro začátečníky i pro pokročilé. Zájemci o výuku německého i o výuku anglického jazyka budou rozděleni do skupin podle věku – jejich výuka bude probíhat zvlášť (mateřská škola, 1. třídy, 2. a 3. třídy, 4. třídy, 5. až 9. třídy, dospělí). Kursy cizích jazyků budou zahájeny v měsíci říjnu. Již nyní jsou pro účastníky přichystány krásné učební publikace, z nichž bude radost se učit.

To jsme již s nabídkou kroužků a kursů Městského domu dětí a mládeže ve Smiřicích u konce. Nezbyvá než doufat, že si v této nabídce vyberete i vy.

Na shledanou s vámi se těší

pracovníci Městského domu dětí a mládeže Smiřice

Co je nového ve škole?

Co je ve škole nového? M n o h o !

Školní docházku zahájilo v 1. třídě 83 dětí. Jsou rozděleny do 3 tříd. Jedna z těchto tříd je umístěna ve školní budově v sousedních Holohlavech. V Holohlavech byla škola už od 16. století a do roku 1789 do ní chodily i smiřické děti. V roce 1975 zde byla škola zrušena a holohlavské děti chodily do školy ve Smiřicích.

Málokdo s tímto rozhodnutím vyšších orgánů souhlasil. Proto pro radost holohlavských občanů i nejmladších školáků byla v budově bývalé holohlavské školy kromě první třídy otevřena i jedna 2. třída. Jistě si zvykneme na to, že opět několik smiřických dětí chodí po vzájemné dohodě do školy v Holohlavech. Zde se učí v pěkných, světlých a prostorných třídách. Při malém počtu dětí v budově je zde klid a děti mají i možnost stravování s dětmi mateřské školy.

Ve Smiřicích obchází starou školní budovu strašidlo – strašidlo se jménem RADON a TVRDÉ ZÁŘENÍ. A s tím je nutno něco udělat.

Některé věci se ještě nezměnily. Třídy byly vzorně uklízeny, okna vyčištěna – v době prázdnin byl na škole naprostý klid. Tento klid a klidné přípravy na nový školní rok byly narušeny tím, že v předposledním týdnu prázdnin bylo městu přiděleno Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v Praze 800 000, – Kčs na ozdravná opatření ve škole.

A nastal kolotoč. Nastoupili pracovníci, kteří znovu proměřili hodnoty záření i množství radonu. Projektanti střídali projektanty. Střídaly se firmy, které nabízely své služby.

Práce byly zahájeny druhý den po zahájení tohoto školního roku. Už jsou ve 4 učebnách v přízemí odstraněny parkety a pod nimi prkna (parkety jsou dobré už jen jako palivové dřevo). Do hloubky 50 cm byl vyvezen tzv. „kačírek“ (podle měření nebyl neškodný!!). Musely být odmontovány radiátory ústředního topení. Obvodové zdi budou podřezány a opatřeny izolací proti vlhkosti. Pod podlahy budou umístěny odvětrávací kanálky s vývodem až nad střechu a propraný kamenitý podsyp.

Ale dnes není radon se zářením jediným strašidlem, které obchází školní budovu. Odborníci na statiku zjistili, že stropy ve staré budově nejsou dostatečně dimenzovány. Dřevěná konstrukce stropů po více než 80 letech služby potřebuje vyměnit. Navrhuje se několik alternativ řešení. Všechna však vyžadují potřebu dalších finančních dotací. Doba stavebních úprav ve škole se ještě více prodlouží. Klidu pro práci ve škole to nepřidá a prodlouží se zhoršené podmínky pro žáky a vyučování.

Právě z důvodu stavebních úprav škola vyklidila 4 místnosti a mimo školní budovy je už umístěno 7 tříd:

- 2 třídy jsou umístěny v Holohlavech – tam jsou podmínky zcela vyhovující.
- Třetí třída je umístěna v základní umělecké škole (U křepelek – nyní již soukromý objekt), kde se o poměrně malý prostor musíme dělit s hudební školou.

- Čtvrtá třída je umístěna v hale loutkového divadla (už jednou tam naše třída byla) – díky za pochopení loutkářů, ale není to nejlepší ani pro vyučování ani pro loutkáře.
- Pátá třída je umístěna v zasedací síni městského úřadu. Což o to, místnost je vyhovující, ale vyučování u restauračních stolů s náhradní tabulí je mírně řečeno netradiční. Budeme vidět, jak se tato forma osvědčí?!
- Šestá třída je v Městském domě dětí a mládeže Smiřice na Malém stadionu. Prostředí kolem je pěkné, ale poskytnutá místnost, ve které probíhá odpoledne zájmová činnost, není zrovna nejideálnější pro vyučování. Ale díky i za to.
- A konečně sedmá třída je v bývalé svazarmovské klubovně až na periferii města. Za pěkného počasí si mohou děti o přestávce zaskotačit na travnatém prostranství střelnice. Ale místnost pro vyučování je velmi malá (rozhodně neodpovídá školním normám) a je otázka, zda zde bude v zimě dost tepla.

Z provozních důvodů není možné posílat do dislokovaných tříd žáky 5.–9. ročníku. Proto organizační změny odnášejí menší děti. Nyní se ukazuje, že chodit do školy v Holohlavech nemusí být vždy to nejhorší řešení!

Další novinka. Školní docházka je znovu devítiletá (pokolikáté už?!). Žáci, kteří se nedostali do vyšších typů škol a nebo do učení, zůstali na škole a absolvuji 9. ročník. Letos má 18 zdejších žáků možnost chodit do 9. třídy ve Smiřicích. Další prognózy o 9. třídách lépe nevyslovovat. Pokud by ale v dalších letech mělo chodit do 9. tříd více žáků, neměli bychom pro ně učebny.

Škola má nyní 28 tříd (zatím největší počet), 3 oddělení školní družiny – jedno oddělení pracuje v Holohlavech, celkem 42 učitelů a výchovných pracovníků a 1 praktikantku, která nemá stálý úvazek a je placena pracovním úřadem. Dále je na škole 6 uklízeček, které pracují na zkrácený pracovní úvazek 35 hodin týdně. Škola má školnici, topiče-údržbáře a v zimním období pomocného topiče. O administrativu se stará administrativní pracovnice. Na škole je tedy 52 pracovníků.

Sdružení rodičů a přátel školy, v podobě jakou jsme znali, již neexistuje. Podle nového ustanovení může být sdružení rodičů a přátel školy ustanoveno a registrováno jako zájmové sdružení občanů. Bylo by dobré, aby rodičovská veřejnost takto rozvinula svou činnost. Nejde snad ani o to, kritizovat, co není ve škole dobrého (je jasné, že vše není ideální!). Škola by v současné době potřebovala pomoc při organizaci a zajišťování náhradních prostorů pro vyučování a vhodných podmínek pro práci školy.

Škola má zatím dostatek školních pomůcek – máme počítače pro žáky, počítač pro školní agendu, kopírovací přístroj, video s barevnou televizí. Žáci zatím dostali zdarma všechny dosud vydané učebnice a zdarma dostali i základní vybavení školními potřebami. Tady nás bota netlačí.

Rodiče smiřických žáků např. nesouhlasili hlavně z finančních důvodů s plaveckým výcvikem žáků v plavecké škole v Hradci Králové. Smiřice mají jednu z mála škol (téměř ojedinělou), která nezajišťuje tak potřebnou výuku plavců (zvláště když ve Smiřicích stále není a asi hned tak nebude koupaliště). Sdružení rodičů by mohlo – tak jako to provedli v jiných místech – sehnat sponzora, který by alespoň částečně uhradil jízdné žákům na plavecký výcvik.

Hodně se mění. Na lyžařský zájezd jezdívali žáci 7. tříd do chat Státního statku Smiřice. Kdo ví, jak to půjde v příštím roce? Rodičovské sdružení by mohlo značnou měrou pomoci při zajištění ubytování a organizaci lyžařských výcvikových zájezdů.

Ve spolupráci s rodičovským sdružením by bylo možno umožňovat smiřickým dětem pobyt ve zdravějším prostředí škol v přírodě.

Na závěr patří dík těm rodičům, kteří souhlasili s docházkou svých dětí do školy v Holohlavech. Dík rodičům z Račic, Rodova i z Holohlav za pomoc při zajištění tříd v Holohlavech a při zajištění autobusové dopravy pro žáky. Dík těm, kteří poskytli náhradní prostory pro vyučování. Rádi bychom brzy poděkovali stavebním organizacím, které provádějí ozdravná opatření ve školní budově, za urychlené provedení prací.

Rodiče, občané, městský úřade – zachovejte škole svou přízeň. Nejde jen o žáky školy

– jedná se o vaše děti!!

NEZBYTNÍ SOUDCI Z LIDU

Okresní soud v Hradci Králové stojí od počátku loňského roku před vážným úkolem doplnit sbor soudců z lidu. Poněvadž zákon č. 566/90 Sb. o volbách soudců z lidu dovoluje povolovat soudce z lidu na maximální počet 12 kalendářních dnů v roce, potřebuje hradecký okresní soud pro svou činnost nezbytně 260 soudců z lidu, kteří by zasedali ve 13 senátech okr. soudu složených z 1 soudce z povolání a 2 soudců z lidu.

Volby soudců z lidu na čtyřleté období let 1990–94 dosud proběhly ve čtyřech etapách. V nich bylo zvoleno celkem 190 soudců z lidu, takže okresnímu soudu stále ještě chybí 70 soudců. Soudci z lidu zasedají pouze v trestních a občanskoprávních věcech. Jsou povoláni rozhodovat věci práva rodinného, pracovního, trestního včetně soudních rehabilitací. Společenské změny v našem státě přinesly prudký nárůst soudní agendy. Bez doplnění soudcovského sboru hrozí nebezpečí zastavení chodu okresního soudu.

Občanská veřejnost by měla vědět, za jakých podmínek může být občan zvolen soudcem z lidu. Musí to být svéprávný a bezúhonný občan, jehož politická a odborná způsobilost, zkušenosti a morální vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně vykonávat, má právo volit do zastupitelských sborů, v den volby dosáhl věku 24 let a souhlasí se svou kandidaturou u určitého soudu. Jsou voleni na čtyřleté funkční období obecními zastupitelstvy.

Veřejnost si často klade otázku opodstatněnosti funkce soudce z lidu u okresního soudu. Tuto otázku je třeba zodpovědět kladně. Současná právní úprava vylučuje projednávat podstatný okruh soudních sporů bez soudců z lidu. I ve věcech trestních projednávaných podle zákona o soudní rehabilitaci působí senáty složené ze soudce z povolání a ze dvou soudců z lidu. Laický prvek v justici představovaný institucí soudců z lidu je přítomen v řadě vyspělých soudních systémů v celém světě. Pravidelně působí ve sporech mimořádného významu.

Obracím se proto na všechny občany s naléhavou prosbou, aby pomohli okresnímu soudu splnit úkoly, které občanská veřejnost po soudech v přítomné době žádá. Přihlášku na funkci soudce z lidu je možno získat na Okresním soudu v Hradci Králové u vedoucí správy. Telefonické informace budou podány na č. 283 142.

JUDr. Jiří Veselý
předseda okresního soudu v Hradci Králové

Smiřičtí „exulanti“ zpět do vlasti

DÍKY, PÁNI STRÁŽNÍCI

SV. ANTONÍN PADUÁNSKÝ A SV. JOSEF SE STALI NEDOBROVOLNÝMI EXULANTY. Z DEPOZITÁŘE VE SMIŘICÍCH JE UNESLA NENECHAVÁ RUKA. OBRAZY OBOU SVĚTCŮ PO NEDÁVNÉM RESTAUROVÁNÍ VYTRHL ZE SLEPÉHO RÁMU HLOUPÝ ZLODĚJ. PŘI PEČLIVĚJŠÍ PRÁCI BY ZACHOVAL JEJICH CENU. MĚL ČAS PŘEVÉZT ČI ODTRANSPORTOVAT SVŮJ LUP DO RAKOUSKA.

Pouze pečlivá a systematická práce hradeckého ředitelství policie a snad trochu i pomoc samotných světců umožnila rychlé objevení obrazů. Když okresní ředitel policie pplk. Dr. Žíla informoval smiřické o nález obrazů a jejich očekávaném brzkém návratu, ozvalo se na obou stranách telefonu upřímné „zaplať pánbůh“.

Za občany města děkuji všem zainteresovaným pracovníkům policie za záchranu uměleckého dědictví našeho státu. Budou-li vždy takto operativní a důrazní, budou opět slušní lidé říkat s úctou: „To jsou naši strážníci“. Přivlastňovací zájmeno „naši“ je zde výrazem obdivu a pro „policajta“ největší ocenění.

Děkuji „naším pánům strážníkům“.

Ing. Lubomír Kupka, starosta města

SMIŘICE NA GYMNAESTRÁDĚ

V posledním týdnu července se konala v holandském Amsterdamu 9. světová gymnestráda, které se zúčastnilo 20 tisíc sportovců z 29 zemí světa. Zúčastnila se i 850 členná výprava z Československa, organizovaná Federací svazů základní rekreační a tělesné výchovy. Zájem o účast byl veliký a bylo nutno vybrat ty nejlepší. Přísným sítím kvalifikace prošlo 10 cvičenců z Hradecka – mezi nimi byli i smiřičtí sportovci: Jiří Juriček, Václav Klimeš, Jiří Sladký a Vlast. Svatoň.

Československá výprava se předvedla v mnoha pódiových skladbách v halách veletržního a kongresového komplexu RAI, v parcích a na náměstích. Na Olympijském stadiónu se naše výprava zúčastnila zahajovacího i závěrečného ceremoniálu. Nejúspěšnější bylo hromadné vystoupení 288 žen a 288 mužů ve skladbě „Krása a zdraví“. Československo se se Švýcarskem a domácím Holandskem zařadilo mezi tři nejúspěšnější země. Naši cvičenci tím dobře reprezentovali a propagovali naši vlast. Získali obrovské sympatie cvičenců z Evropy, Kanady, Japonska, Brazílie, Austrálie a dalších. Zejména velký obdiv získali od obyvatel Amsterdamu. Při různých setkáních, zejména při čekání před vystoupením, se společně tancovalo, hrály různé hry se cvičenci ostatních národů. Po skončení posledního vystoupení a i po závěrečném ceremoniálu nastalo velké vyměňování cvičebních pomůcek, triček, čepic i celých úborů Čechoslováků se Švýcary, Holanďany a Portugalci. Navazovala se přátelství a vyměňovaly se adresy k vzájemnému dopisování.

Již nyní se všichni těší na Frankfurt nad Mohanem, kde se gymnastický svět sejde v roce 1995 znovu na jubilejní 10. gymnestrádě.

(vl)

PNEU

PNEU PRODEJNA VE SMÍŘICÍCH nabízí tyto služby:

- prodej moto, auto i velo plášťů a duší – vše se zárukou
- prodej protektorů (též výměnným způsobem) – se zárukou
- výkup ojetých plášťů vhodných k protektorování
- komisní prodej starších jetých plášťů
- sběr plášťů na protektorování (Dobruška a Pardubice)
- provádění servisních prací bez objednání
- demontáž plášťů + AVIA 5,- Kčs
- montáž plášťů + AVIA 5,- Kčs
- vyvážení 5,- Kčs
- lepení duší a opravy bezdušových plášťů

Út–Pá 15,00 – 19,00 hodin
So 8,00 – 12,00 hodin

PAVEL JANKO
Šternberk 131
SMÍŘICE

FIRMA TURKOVÁ A PROPILKOVÁ:

V pátek 30. srpna 1991 byla otevřena nová prodejna firmy Turková a Propilková v ulici Ed. Karla. Nabízejí zde sportovní obuv, ponožky, prádlo, teplákové soupravy, drogistické zboží, ručníky a prostěradla. Hned od začátku se před prodejnou vytvořily shluky zájemců. Návštěvnost i výše cen dokazují, že o nabízené zboží je nevídaný zájem.

Přijďte se i vy přesvědčit!

AGROBANKA

AGROBANKA Praha, a.s., filiálka Česká Skalice

otevívá své jednání

SMIŘICE

na místním zámku od **1.7.1991**

běžné účty (úročeno 3 % pro fyz. osoby i organizace)
úvěry (pro soukr. podnikatele i pro organizace)
depozitní operace (Agrokonto, Agrometa, termínované vklady
depozitní listy a jiné činnosti)

Úřední hodiny :

Pondělí	7 ³⁰ - 11 ³⁰	
Úterý	7 ³⁰ - 11 ³⁰	13 ³⁰ - 17 ⁰⁰
Středa	přechodně zavřeno	
Čtvrtek	7 ³⁰ - 11 ³⁰	
Pátek	7 ³⁰ - 11 ³⁰	

Telefon : 94 261-5 , klapka 16

CELOROČNÍ PROVOZ BEZ PROSTOJU Z DŮVODU DOVOLENÝCH NEBO NEMOCI

AGROBANKA - šance pro Vás !

Do nové doby s novou bankou
AGROBANKA VÁS ČEKÁ

zaznamenali jsme pro vás...

- 2. číslo Zpravodaje se určitě nedostalo ke všem zájemcům hlavně proto, že prodejna papíru a prodejna tabáku byly právě v aukci. Vyšlo 3. číslo a situace se o mnoho nezlepší – prodejna papíru bude opět ve II. kole privatizace. V každém případě si mohou zájemci výtisk Zpravodaje zakoupit na Městském kulturním středisku na radnici.
- Letos vyjde ještě jedno číslo Zpravodaje před vánocemi. Chtěli bychom pomáhat i soukromému podnikání. Proto ve 4. čísle zařadíme seznam místních podnikatelů. Rádi uveřejníme vaše inzeráty, ve kterých budete nabízet své služby.
- V úterý 10. září 1991 odpoledne až do setmění pracovali tesaři a klempíři na věži kostela. Na věž byla umístěna pozlacená makovice (byli jsme ujištěni, že jde o plátkové 24karátové zlato), ve které jsou pro budoucnost uschovány nyní již tři měděné schránky. Ve dvou jsou uloženy dřívější dokumenty a ve třetí jsou nové záznamy. Na úplný vrcholek věže byla na kovový hrot nasazena také pozlacená osmicípá hvězda Šternberků. Při tom pomáhal nahoře na věži i pan starosta Ing. Kupka a vedoucí odboru pan Klimeš. V dalším čísle přineseme další údaje o restaurátorských pracích na věži i na kostele.
- Snížení odbytu části bavlnářského podniku TIBA způsobilo, že byl zastaven provoz tkalcovny v Černožicích. Práci zřejmě ztratili i někteří občané ze Smiřic. Dověděli jsme se, že i místní cukrovar na tom není finančně dobře – teplo z černožické výtopny je pro něj tak drahé, že bude muset hledat jiné řešení. Nebo dojde k bankrotu?!
- Městská knihovna se přestěhovala a najdete ji v prvním poschodí našeho zámku. Přijďte si vypůjčit knihy do pěkného prostředí. Učte chodit do knihovny i své děti.
- Děti, pozor!! Nechybělo mnoho a mohly jste mít 2 roky prázdnin. Dověděli jsme se o tom z článku v novinách PRÁCE pod názvem „Ach, ta děravá paměť“:

Velmi podivně se v tomto týdnu choval nezaměstnaný tulák, který nedaleko Smiřic na Královéhradecku házel do Labe různé učebnice pro nižší ročníky základních škol. „Jsem jediný bojovník za dva roky prázdnin!“, křičel na vesničany, „jestliže nebudou mít školáci učebnice, pošlou je v pondělí učitelé domů.“ Když na hladině plavalo asi 20 učebnic, tulák se rozplakal a stěžoval si na svou děravou paměť. „V okolních školách jsem ukradl tři pytle učebnic (na naší škole ne!), ale za živého boha si nemohu vzpomenout, kam se poděly. Skryše v lese nemohu objevit, všechny stromy mi připadají stejné.“ Bylo zjištěno, že jde o 44letého K. H. v minulosti již několikrát trestaného pro potulku a drobné krádeže. Jeho poslední kousek mu však bude zřejmě odpuštěn. Zmocnil se jen učebnic určených do sběru. Ale za snahu by si zasloužil od školáků Východočeského kraje každý den alespoň část chutné svačiny...

ZPRAVODAJ Smiřic a Rodova – Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Vychází nepravidelně 4x ročně.

Příspěvky zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Tiskne: AGRODAT Nové Město nad Cidlinou

Náklad 550 výtisků. Cena jednoho výtisku 5,– Kčs

Uzávěrka 4. čísla roku 1991 20. listopadu 1991.